

Sygn. akt IC 128/13-upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P. z siedzibą w W.

przeciwko G. W.

o zapłatę kwoty 1.306,51 zł

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. z siedzibą w W. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanej G. W. kwoty 1306,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2012. r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 210,54 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwana i (...) S.A. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika (...), na podstawie której pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez (...) S.A. i zobowiązała się do uiszczania opłat.

Pozwany nie wywiązał się z opłat, wobec czego w dniu 26.09.2005 r. (...) S.A. zawarła z (...) umowę przelewu wierzytelności a następnie w dniu 25.05.2012 r. (...) scedował wierzytelność na rzecz strony powodowej. Wobec powyższego zadłużenie pozwanego wynosi obecnie 1306,51 zł, w tym należność główna w wysokości 618,93 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 687,58 zł.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 12.11.2012 r. nakazano pozwanej zapłacić powodowi kwotę 1306,51 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25.10.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła, że od lat nie posiada telefonu, z którego zrezygnowała i wyrejestrowała na początku 2003 r., kiedy została zwolniona z pracy. Nie otrzymała żadnych dokumentów o zadłużeniu wobec telekomunikacji i dopiero w 2012 r. otrzymała wezwanie do zapłaty i pozew, ale było to dla pozwanej niezrozumiałe, zaś od 2010 r. przebywa na II grupie inwalidzkiej, spona pożyczkę z poprzedniego miejsca pracy.

W piśmie procesowym z dnia 15.04.2013 r. (k. 50 akt) pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną G. W.łączyła z (...) S.A.umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez (...) S.A.w zakresie telefonu stacjonarnego i zobowiązała się do uiszczania z tego tytułu opłat abonamentowych.

W 2003 roku pozwana rozwiązała umowę z (...) S.A., oraz wyrejestrowała telefon i od tego czasu nie zawierała innych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 26.09.2005 r. (...)nabył wierzytelność przysługującą (...) S.A.w W.przeciwko pozwanej a następnie przedmiotowa wierzytelność została przeniesiona na rzecz strony powodowej na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.05.2012 r.

Wysokość zobowiązania pozwanej na dzień 25.10.2012 r. wynosiła łącznie 1306,51 zł - w tym należność główna w kwocie 618,93 zł i odsetki w kwocie 687,58 zł i wynika z wystawionych przez (...) S.A. rachunków z tytułu świadczonych usług w okresie 2003 - 2004 z terminami płatności od IX 2003 r. do 31.III.2004 r.

/ dowód: - przesłuchanie pozwanej, k. 52,

- umowa przelewu wierzytelności z 26.09.2005 r., k.30,

- umowa przelewu wierzytelności z 25.05.2012 r., k. 26,

- wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej, k. 41,

- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, k. 42 - 45 /

Pismem z dnia 27.09.2012 r. pozwana została wezwana do zapłaty zadłużenia w kwocie 1300,34 zł. Wcześniej pozwana nie była wzywana do zapłaty zadłużenia , nie toczyło się żadne postępowanie sądowe o zapłatę ani też nie było prowadzone w stosunku do pozwanej postępowanie egzekucyjne w przedmiocie zadłużenia.

/ dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 27.09.2012 r.,

k. 39,

- przesłuchanie pozwanej, k. 52 /

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie roszczeń wynikających z wierzytelności nabytych w drodze umowy przelewu z dnia 25.05.2012 r. zawartej z (...)a które wynikają z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym (...) S.A.z siedzibą w W.i obejmują należności abonamentowe oraz za połączenia za okres 2003 - 2004, z terminami płatności od września 2003 r. do 31.03.2004 r.

Zgodnie z przepisem art. 117 § 1 k.c., z zastosowaniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, zaś przepis § 2 w/w przepisu stanowi, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Termin przedawnienia wynosi lat 10 a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 k.c.), zaś bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia , w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.) .

Pozwana w piśmie procesowym z dnia 15.04.2013 r. (k.50) oraz na rozprawie w dniu 17.04.2013 r. (k.52) podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez stronę powodową, który to zarzut - skutecznie podniesiony -

powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone i dotyczy to nie tylko roszczenia głównego ale i odsetek za opóźnienie.

Termin przedawnienia roszczenia w przedmiotowej sprawie wynosi 3 lata, gdyż zarówno strona powodowa jak i zbywca pierwotnej wierzytelności (...) S.A. są niewątpliwie przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego (vide: wyrok SN z dn. 2.04.2008 r. - III CSK 302/07) ugruntowane jest stanowisko, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą i wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością.

Wierzytelność dochodzona pozwem przez powoda wynika z umowy zawartej przez pozwaną z (...) S.A. - jako przedsiębiorcą a zatem, ponieważ dotyczy zadłużenia za okres od września 2003 r. do 31 marca 2004 r. z terminami płatności w w/w okresach, z uwagi na trzyletni termin przedawnienia, wierzytelność nabyta przez stronę powodową w drodze cesji a dochodzona od pozwanej uległa w całości przedawnieniu.

Wierzytelność powyższa dotyczy opłat abonamentowych oraz za połączenia, a jak wynika z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7.05.2009 r. - II CZP 20/09 termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telefonicznych określa art. 118 k.c.

Wobec powyższego przedawnienie roszczeń powoda nastąpiło najpóźniej z dniem 31.03.2007 r. a pozew został wniesiony dopiero w dniu 25.10.2012 r., zaś strona powodowa nie wykazała, aby nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c.) jak również nie wykazała, by opóźnienie w dochodzeniu roszczenia spowodowane zostało postępowaniem pozwanej a tym samym brak jest podstaw do uznania, że zgłoszony zarzut przedawnienia w sprawie był nadużyciem prawa, o którym mowa w art. 5 k.c.

W tym miejscu podnieść jedynie należy, że takie nadużycie prawa nastąpiło po stronie powodowej, która dochodzi roszczenia od wielu lat przedawnionego, a niewątpliwie pełnomocnik powoda zdawał sobie sprawę z tego faktu.

Nadto, wystawienie wyciągu z ksiąg rachunkowych nie może, w świetle art. 123 § 1 k.c., wywołać skutku w postaci przerwy biegu przedawnienia, gdyż nie jest to czynność przed organem powołanym do rozpoznawania spraw cywilnych lub egzekwowania roszczeń.

Z przesłuchania pozwanej wynika, że przed 2012 r. nie była wzywana do zapłaty zadłużenia, nie toczyło się żadne postępowanie sądowe z tego tytułu o zapłatę ani też nie było prowadzone w stosunku do pozwanej postępowanie egzekucyjne w przedmiocie zadłużenia, zaś strona powodowa nie wykazała - zgodnie z art. 6 k.c., co podkreślono wyżej - aby nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Również sama cesja (przelew) wierzytelności, oraz wezwanie dłużnika do zapłaty nie powoduje przerwania biegu przedawnienia.

Mając powyższe na uwadze i uznając podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia za skuteczny względem strony powodowej, Sąd powództwo w całości oddalił.